

РЕШЕНИЕ

№ 98

гр. Шумен, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: София Анд. Радос.а

Членове: Димчо Ст. Луков
Константин Г. Моллов

при участието на секретаря Станислава Ст. Стойчева
в присъствието на прокурора П. Р. В.
като разгледа докладваното от Димчо Ст. Луков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20233600600221 по описа за 2023 година

Производство по чл. 318 и сл. от НПК.

С присъда № 6/21.02.2023 г. постановена по НОХД № 402/2022 г. НПРС е признал подс. С. А. С. с ЕГН *****, за невиновен в това, че на 10.07.2022 г. в с. Векилски обл. Шумен по ул. Христо Ботев управлявал МПС – товарен автомобил ЗИЛ 131 с рег. № А 82 77 КР, в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка „Временно отнемане на СУМПС“, наложена с ЗППАМ № 22-0280-00109/10.06.2022 г. на Началника на РУ Каолиново, влязла в законна сила на 10.06.2022 г. и на осн. чл. 304 от НПК го оправдал по обвинението за престъпление по чл. 343в ал. 3 във вр. с ал. 1 от НК. С присъдата постановил разноските по делото да останат в тежест на държавата.

Срещу присъдата е депозиран протест от ШРП-Териториално отделение – Н. пазар. В протеста се сочи, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна – противоречаща на установената фактическа обстановка,

както и противоречаща на материалното и процесуално право. Прави се искане за отмяна на присъдата и постановяване на нова с която подс. С. да бъде признат за виновен и осъден по предявеното му обвинение. Алтернативно – прави искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

В допълнение към протеста се сочи за неоснователен извода на първоинстанционния съд, че след като товарния автомобил бил с неизправна кормилна уредба и спирачна система, с неработещ двигател, от обективна страна било невъзможно този автомобил да бъде управляван по смисъла на ЗДП и ППЗДП. Този извод, според прокурора не почивал на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Налице била според прокурора и субективната страна на деянието. Необосновани били и изводите на съда, че не били установени: дали въобще съществува такова МПС, както и улица Христо Ботев в с. Векилски. Поддържа искането в протеста.

В съдебно заседание представителят на Шуменска окръжна прокуратура счита, че протеста е допустим и основателен. Според прокурора присъдата следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, поради допуснати съществени процесуални нарушения, алтернативно присъдата да се отмени като неправилна и незаконосъобразна и да се постанови нова с която подс. Стоянов да бъде признат за виновен и осъден по предявеното му обвинение.

Подсъдимият, редовно призован, се явява лично и със защитник.

Защитника изразява становище за правилност и законосъобразност на присъдата и моли да бъде потвърдена. Подс. Стоянов поддържа казаното от неговия защитник и иска да бъде оправдан.

В рамките на своите правомощия във въззивното производство ШОС установи следното:

В първоинстанционното производство НПРС е допуснал процесуални нарушения които са съществени, тъй като от една страна е налице противоречие между диспозитив и мотиви на присъдата, а от друга – налице са вътрешни противоречия в мотивите. Следователно налице е липса на мотиви.

По отношение противоречието между диспозитив на присъдата и мотивите.

В диспозитива първоинстанционния съд е приел, че подс. С. не е управлявал въпросното МПС. Във фактическата обстановка която е приел за установена е посочил „...След като навлезли по черния път, С. изправил волана на камиона и започнал да го кормува и с ръчната спирачка намалил скоростта да не блъсне джипа“. Следователно, налице е противоречие между мотивите и диспозитива на атакуваната присъда. Съдебният акт представлява единство от диспозитив и мотиви. Констатирано между тях противоречие винаги представлява съществено процесуално нарушение, тъй като липсва годин съдебен акт по смисъла на [чл. 339 ал. 1 НПК](#), не може да бъде установена действителната воля на съда и е абсолютно основание за неговата отмяна.

Относно вътрешните противоречия в мотивите.

На първо място – в мотивите си съдът е приел, че според показанията на подс. С., той е управлявал камиона през населеното място..., маршрутът преминавал от Векилски покрай някакви ферми и по черен път до Радан войвода, от една страна. В приетата фактическа обстановка приел, че „...След като навлезли по черния път, С. изправил волана на камиона и започнал да го кормува и с ръчната спирачка намалил скоростта да не блъсне джипа“. В правните изводи съда е приел, че не било доказано подс. С. да е управлявал въпросния камион. Отделно от това е приел, че от показанията на св. Радичков и обясненията на подс. С. се доказало, че последния е извършвал действия по направляване движението на МПС /ЗИЛ/.

На второ място – във фактическата обстановка съда е приел, че подс. С. е управлявал камиона, а в правните си изводи е приел, че от доказателствата по делото по никакъв начин не се установявало дали камиона е имал техническа повреда-съответно налице ли е била техническа възможност за неговото самостоятелно движение.

На трето място – горепосочените изводи са в противоречие с извода на първоинстанционния съд „...Стана ясно, че тегления автомобил е бил с неизправна кормилна и спирачна система, неработещ двигател-разглобен, с извадени части – помпи, картер“.

Налице е и друго съществено процесуално нарушение – няма анализ и съпоставка на гласните доказателства по отделно и в тяхната съвкупност.

Предвид изложеното ШОС приема, че първоинстанционния съд е допуснал съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348 ал. 3 т. 2 от НПК. Така посочените противоречия между диспозитив и мотиви, а и противоречия в самите мотиви в действителност водят до извод за липса на мотиви, след като не може да бъде проследена действителната воля на решаващия състав. Това процесуално нарушение не може да бъде отстранено от въззивната инстанция, което налага отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло присъда № 6/21.02.2023 г. постановена по НОХД № 402/2022 г. по описа на Новопазарският районен съд и връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно.

На основание чл. 340 ал. 2 от НПК на страните да се изпрати писмено съобщение, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____